

Christina:

Elin Severina Svipdag född 27 december 1905 i Kinnared, Hylte kommun. Död 28 februari 1987 i Halmstad.

Hatte:

Elin ses historiskt som konstnär, grafiker, tecknare, skulptör och poet och så var hon också. Hon verkade i en tid och på en plats som helt överskuggades av en grupp konstnärer som sen decennier utgått från samma stad. Det var säkert inte lätt att ta sig fram på konstens väg, särskilt inte som kvinna, i en tid då Halmstadgruppen dikterade hur en pensel skulle dras.

Christina:

1935 gifte Elin sig med chefredaktör Johan Svipdag och hamnade i en annan skugga. Dubbel måhända. Den dynamiske och omstridde Johan kunde ju inte gärna skriva om sin hustru i sin tidning, Hallandsposten, utan att riskera jäv.

Hatte:

Men Elin målade sig igenom livet – även hon omstridd på sitt sätt. Hur hon fann tid och kraft för att hålla lågan brinnande är svårt att svara på. Men så gjorde hon. Hennes sten och glasmosaik blev kanske hennes starkaste signum. I dem kom hon också naturen närmast – Elins största inspirationskälla.

Christina:

Det var havet och den vindpinad halländska kusten som gav Elin mest inspiration. Här ett brottstycke från en egen dikt publicerad i en utställningskatalog någon gång på 50-talet:

Hatte:

Strandfynd och verklighet...

Men ändå!

dröm och saga på samma gång

om vår värld och oss...

Kaos av fragment...

av slaggskrot och trä

av sten, av ben

Skelett av fågel, av fisk

skörd, genom våg och vind, från hav på strand

ting utan värde

som trasats och trampats...

ting utan värde...!

Christina:

Följ nu med till minnenas arkiv, till stort som smått ur Elins värld. Minnen hämtade från ett liv som formats av konstnärliga gärningar... Allt tolkat genom vår fantasi och föreställningsförmåga!

Var så goda! Halmstad Storkör om Elin Svipdag!